

Nemocnice TGM Hodonín má od října dvě lůžka paliativní péče

Nemocnice TGM Hodonín nabízí svým pacientům od 1. října novou službu. Má totiž k dispozici dva paliativní pokoje s kompletním zázemím pro pacienta i jeho rodinné příslušníky, kde poskytují komplexní péči nevyčleptelným nemocným pacientům v pokročilém či tzv. terminálním stádiu – včetně té duchovní.

Paliativní péče je vhodná pro nemocné, kteří se nacházejí v pokročilých stádiích nádorových onemocnění, v pokročilých stádiích onemocnění nervové soustavy, srdce, ledvin, trávicího či dýchacího traktu. „V Nemocnici TGM Hodonín se snažíme dělat v rámci paliativní péče pro pacienty vše, co může zlepšit kvalitu jejich života. Lékař se tedy zaměřuje nejen na úlevu od bolesti či zlepšení chuti k jídlu, ale také mírnění nevolností, zvracení a jiných potíží, které nemoc mohou provázet,“ přiblížila Anna Bušková ze stánci Odborné ošetrovatelské péče při Interním oddělení Nemocnice TGM. Péče se liší podle dané diagnózy, pokročilosti onemocnění i aktuálního zdravotního stavu pacienta.

O nemocného pečuje tým odborníků

„Péči poskytuje multidisciplinární tým, který tvoří lékaři, zdravotní sestry, ošetrovatelky, sanitářky, fyzioterapeut, zdravotně-sociální pracovníce, nutriční terapeutka, duchovní i dobrovolníci. V nemocnici jsou vyskoleni i dva intervenční, kteří jsou připraveni pomoci nejenom nemocnému, ale i jeho příbuzným a blízkým. Do péče tohoto týmu je zahrnutá také rodina nemocného,“ vysvětluje zdravotně-sociální pracovníce hodonínské nemocnice. Podle ní je hlavní snahou týmu zachovat kvalitu života nemocného, odstranit či zmírnit jeho obtíže a pomoci od strádání jak v oblasti fyzické, tak i psychické, sociální a duchovní. Pokud je pacient římskokatolického vyznání, věnuje se mu nemocniční kaplan. Pokud vyznává jiné náboženství, pak zajišťuje duchovního dané církve. „Tak jako když dítě přijde na svět, je mu nejlépe u svých nejbližších, tedy u matky a otce. A stejně tomu tak je i na konci života, kdy se pacient cítí nejlépe v náručí svých nejbližších,“ říká Jan Zapletal. I po úmrtí pacienta na příání rodiny dále zůstává

v kontaktu s příbuznými a pomáhá jim vyrovnat se s obtížnou životní situací.

Do paliativního pokoje si pacienti mohou vzít knihy i fotografie

Paliativní péče je v Nemocnici TGM Hodonín nově poskytovaná na jednolůžkových pokojích. U lůžka pacientů mohou být nepřetržitě příbuzní a blízcí. S sebou je možné vzít si sem osobní věci, které jsou pro člověka důležité, zajistí mu pohodlí a přiblíží nově prostředí domácnosti. „Mohou to tedy být vlastní knihy, obrazy, kosmetika, květiny. Pokoj lze individuálně přestavět a kromě medicínských potřeb doplnit o předměty, které má pacient rád. U lůžka má k dispozici noční stolek, komunikační systém se sestrou, noční osvětlení, dále je pokoj vybavený šatní skříní na vlastní oblečení, křeslem, jídelním stolem se židlemi, lednicí, varnou konvicí, LCD televizorem i internetem. Pokoj má vlastní koupelnu, bezbariérový sprchový kout a toaletu,“ vyjmenovává Bušková.

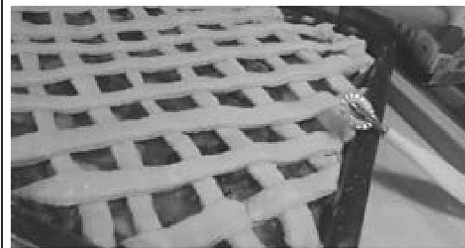
Za příplatek má pacient k dispozici výběrovou stravu, zvolit si může ze sedmi druhů jídel včetně zákusků. Pokud je příbuzný nebo blízký s nemocným přito-

men delší dobu, může si i on zakoupit stravu přímo v nemocnici. „Péče je hrazená ze zdravotního pojištění. Pokud má nemocný vyřízený příspěvek na péči, tento příspěvek se nevyžaduje,“ doplnila ještě náměstkyně pro ošetrovatelskou péči Mgr. Naděžda Kwašněwská. Při obvyklém průběhu nemoci lze podle ní očekávat, že má pacient před sebou život v řádu týdnů až několik měsíců. Přímou v budově hodonínské nemocnice je také bezbariérově přístupná kaple. Nemocní, rodina a přátelé mohou společně trávit čas v parku, který nemocnici obklopuje, či si zajít na kávu, chlebiček nebo zákusek do bufetu v přízemí. „Jdeme do toho s empatií k blízkým příbuzným a pacientovi v jejich nejtěžší chvíli. S duchovní útečnou je navíc vždy připraven pomoci také náš nemocniční kaplan Jan Zapletal, komentoval velmi citlivě a často tabuizované téma umírání také ředitel NTGM Antonín Tesářík. I po úmrtí pacienta zůstává podle něho na příání rodiny kaplan dále v kontaktu s příbuznými a pomáhá jim vyrovnat se s obtížnou životní situací.

(Rh)

Poklady z babiččiny kuchyně Babiččin mřížkový jablečný řez

Vždycky, když se urodilo jablek tak jako třeba letos, sušila z nich moje babička vracovská křížaly. Protože se tehdy nic nevyhazovalo a vše se zužitkovalo, vykrajovala na ně ta červivá, nebo jablečka, která spadla ze stromu a začala by brzy hnit. Sušila je pak na kamnech v kuchyni a na Mikuláše jsme jich se sestrou pokládaly na oknem sáček, svázaný červenou mašličkou. Jak to krásně vždycky celým našim domkem vonělo! Pěkná jablka se uskladňovala v „erteplovém sklepě“ na zimu nebo zavařovala na kompot, aby bylo na zimu, když se o vás pokoušela chřipka a člověk měl pocit, že by zízni vypil půl Moravy. Moje druhá babička, která bydlela ve Veselí nad Moravou, z nich ale připravovala tento lahodný jablečkový mřížkový řez na plech. Já jej dodnes podle jejího receptu právě v tomto podzimním čase plísňanic s voňavou skořicí a čajem ráda připravuji.

Recept na jablečný řez na plech:

60 dkg hladké mouky
18 dkg mletého cukru
15 dkg Hery nebo másla
2 celá vejce
Prášek do pečiva
Mléko, aby těsto nebylo moc tuhé – cca 1 dcl

Postup:

Nejprve si připravíme jablečnou náplň. Z jablek vykrojíme jádřince, rozkrájíme na čtvrtky a ty nakrájíme na hrubo. Vložíme do hrnce, kde je zaspeme krystalovým cukrem podle chuti – na 1,5 kila jablek postačí 10 až 15 deka podle toho, jak jsou jablka sladká. Začneme dusit. Jakmile jablka začnou pouštět šťávu, přisypeme skořici. Kdo má rád jablečné buchty krásně voňavé po tomto koření, může dát klidně celý sáček. Jablečka dusíme asi 20 minut, dokud nejsou úplně měkká. Mezitím si do mísy prosejeme hladkou mouku a rozmícháme v ní prášek do pečiva. Přidáme mletý cukr, dvě celá vejce, nastroujeme Heru, Stelu nebo jiný tuk na pečení (nejlepší je máslo) a přilijeme asi deci mléka. Ručně vypracujeme těsto, ze kterého na válu utvoříme bochánky. Těsto by nemělo být úplně tuhé, musí se dát krásně válet. Vál si posypeme trochou mouky, těsto si rozdělíme zhruba na 2 poloviny. Ta, která půjde na plech, může být malinko větší. Vyválíme první část těsta na plát o tloušťce zhruba 1 cm do tvaru obdélníku a vložíme jej na vytřený plech, který vůbec nevysypáváme moukou. Můžeme případně použít i pečicí papír. Plát těsta pokryjeme směsí dušených jablek s cukrem a skořicí. Rozpustíme si plátek Hery (5 dkg) a pokapeme jí jablka. Pospeme asi hrstkou rozinek a hrstkou nahrubo sekaných ořechů. Obě varianty – s vlašskými i lískovými ořechy - jsou výborné. Nakonec rozválíme druhou polku těsta na plát o síle ¾ cm a rádyčkem jej nakrájíme na pásy o síle zhruba 1 cm. Mohou být i malinko hrubší. Jednotlivé pásy pak klademe tak, aby z nich vznikla mřížka – podobně jako na mřížkový linečkový koláč s marmeládou. Rozehřejeme troubu a jablečkový koláč na plechu do ní vložíme. Pečeme cca 40 minut na 170 st. Po vytazení z trouby jej můžeme přikrýt vlhkou utěrkou, aby rychleji zvláchněl. Nakrájíme a na tácu ještě pěkně pocukrujeme. Nejen že mřížka vypadá velmi efektně, takže jej můžete připravit na oslavu, pro návštěvu či na nedělní odpoledne pro rodinu ke kávě, navíc tento jablečkový řez vydrží měkký a chutný i několik dní.

Recept na jablečnou náplň:

1,5 kg jablek
Sáček skořice
Krystalový cukr na oslazení jablek podle chuti
Vanilkový cukr
Kousek Hery na pokapání náplně
Rozinky
Ořechy – mohou být vlašské i lískové
Tuk na vytření plechu, případně pečicí papír

Tip: Vynikající je tento mřížkový jablečkový koláč s kopečkem vanilkové zmrzliny a ručně vyšlehanou šlehačkou.

Text a foto: Rh

Kyjov má 10 nových absolventů univerzity, nejmladšímu je 71 roků

Nejstarší účastnice kurzu letos oslavila 93. narozeniny.

FOTO: archiv Centra služeb pro seniory Kyjov

Už potřeť se v kyjovském Centru služeb pro seniory hrála studentská hymna Gaudeamus igitur. Mezi absolventy kurzu Univerzity třetího věku nově vstoupilo deset tamních klientů.

Diplomy si vysloužili za absolvování kurzu zaměřeného na paměť a další kognitivní vlastnosti. „Lektory našim klientům během šesti setkání vysvětlovali, jak lze paměť lépe využívat a že může dobře sloužit i ve vysokém věku. Účastníci si zábavnou formou vyzkoušeli různá cvičení a hry důležité pro

udržení dobré duševní kondice,“ vysvětlila ředitelka centra Ladislava Brančková s tím, že součástí jednotlivých setkání byly i stručné informace o mozku, paměti a poznávacích funkcích. Klienti tyto dovednosti trénovali prostřednictvím smyslových cvičení, hudby, poezie, ale také pohybových dovedností prstů a rukou. Nejmladší účastnice kurzu měla 71 let, té nejstarší bylo 93 roků.

Masarykova univerzita projekty podporujícími vzdělávání seniorů reaguje na probíhající sociálně-demografické změ-

ny. Od roku 2014 se podobně zaměřených kurzů zúčastnilo téměř šest stovek seniorů například Jihomoravským krajem. V tomto roce se organizátoři vedle trénování paměti zaměřili taky na slavné osobnosti francouzského i italského filmu. Univerzita třetího věku však není jedinou aktivitou, kterou v Kyjově zpestřují lidem jejich stáří. V zahradě tamního Centra sociálních služeb například vyrostlo hřiště s cvičebními a herními prvky. Vedle strojů na protažení těla obsahuje například Člověče, nezlob se v nadměrné velikosti. „Nenahý pohyb a cvičení, ale celková aktivita pomáhají udržovat seniory v dobré kondici, fyzické i psychické. Proto nás moc těší, že hřiště, které je k dispozici nejen našim klientům, ale široké veřejnosti, je hojně využíváno,“ doplnila ředitelka zařízení Jana Trněčková.

Kyjovská knihovna pro změnu organizuje kurzy počítačových základů pro seniory, či trénování paměti. Zvyšuje se počet zájemců o projekt „Babička a dědeček do školky“. V rámci něj do tří kyjovských

mateřinek docházejí lidé v důchodovém věku předčítat dětem pohádky. Nejen zapojování do zájmových aktivit, ale taky zajištění nezbytné bezpečnosti, je součástí péče o seniory. „Ještě letos město Kyjov spustí projekt takzvaných SOS hodiněk.

Prostřednictvím nich je možné přivolat si rychlou pomoc v případě pádu či zdravotních problémů, a to stisknutím jediného tlačítka. Díky zabudované GPS navigaci je navíc přístroj schopen rozpoznat, kde se uživatel právě nachází a zda není delší dobu nehybný. Je to systém, který bezpochyby přispěje k zajištění vyšší bezpečnosti nejen seniorů, ale i zdravotně postižených,“ vysvětlil Jaroslav Řihánek, vedoucí odboru sociálních věcí kyjovské radnice. Tutéž ambici má další připravovaný projekt Sociální taxi. Speciálně upravený vůz bude za zvýhodněné ceny vozit zájemce například k lékaři – od zápraží domu až před ordinací. Město se zatím potýká s hledáním dopravce, který by byl ochoten tuto službu provozovat.

(fiz)